

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
[Casa de bilete: 021 317 41 01](http://Casa.de.bilete:021.317.41.01)

Dosar de prezentare

Sala *George Constantin*

Data premierei: 16 și 17 februarie 2011

Metoda (Metoda Grönholm)

de **Jordi Galcéran**

traducerea de Luminița Voina-Răuț

Distributia:

Fernando - **Adrian Văncică**

Enrique - **Alexandru Jitea**

Carlos - **Gabriel Răuță**

Mercedes - **Cerasela Iosifescu**

Scenografia: **Ștefan Caragiu**

Regia: **Theodor-Cristian Popescu**

Durata: 1 h 20 min (fără pauză)

Producție a Teatrului *Nottara*

SINOPSIS

O misterioasă corporație suedeză – Dekia - trebuie să angajeze o persoană care să se alăture echipei. Postul implică o mare responsabilitate, iar condițiile de muncă și remunerația sunt foarte atractive.

Cei patru presupuși candidați selectați pentru interviu intră treptat în scenă. Ideea că metoda de intervievare este una neobișnuită apare în mintea lor atunci când fiecare afirmă că niciunul dintre ei nu este reprezentantul companiei.

Timpul trece și nimeni nu vine să le spună cum se va desfășura selecția. Mai mult, se pare că nu mai pot pleca; ei presupun că cineva îi supraveghează, din afară, pentru a se decide cine primește postul.

Sunt supuși unei serii de teste psihologice eliminatorii, cunoscute ca „Metoda Grönholm”, al cărei scop este să dezvăluie slăbiciunile fiecărui aplicant, reacția la stres, capacitatea de concentrare în situații de criză, de luare rapidă a deciziilor, dar și atitudinea față de munca în echipă. Cursa devine tot mai strânsă, tensiunea crește, iar cei vulnerabili cedează.

Fiecare concurent trebuie să-și demonstreze abilitățile. Probele prin care trec scot la suprafață fie dorința de a ajuta, fie tendința de a-i sabota pe ceilalți candidați. Sunt unul câte unul eliminați, iar cel care va rezista până la final va primi slujba. Astfel, cele patru personaje își arată umanitatea, empatia, insensibilitatea sau cinismul, dar, la final, nimic nu se dovedește a fi ceea ce părea.

Într-un joc grotesc al manipulării, nu poate exista un câștigător adevărat, astfel că *Metoda* lui Jordi Galcerán devine o satiră amară a unei societăți în căutarea umanității pierdute printre birouri și dosare.

EXTRASE DIN TEXT:

Mercedes deschide un plic.

Mercedes (citind): „Bună ziua și bine ați venit. După cum v-am precizat, aceasta este ultima fază a procesului de selecție pentru postul de director comercial la Dekia. Voi sunteți ultimii candidați. Știm că nu e o probă obișnuită. Urmăm protocolul stabilit de centrala noastră din Suedia. Dacă, la un moment dat, considerați că vreuna dintre propunerile făcute sunt inacceptabile pentru dumneavoastră, puteți abandona competiția. Ușa e deschisă. Dar dacă părăsiți încăperea, indiferent de motiv, vom înțelege că nu mai doriți postul. Iată prima probă. V-am spus că sunteți ultimii candidați, dar nu sunteți ultimii patru candidați. Doar trei sunt candidații adevărați. Unul dintre voi face parte din departamentul nostru de selectare a personalului. Lângă plic ați găsit un cronometru. Aveți zece minute ca să descoperiți care dintre voi este falsul candidat. Vă rog să porniți cronometrul. Apăsați pe butonul din dreapta.” Asta-i tot.

[...]

Fernando: Eu te admir. Ți-a murit mama și nu poți să mai faci nimic, dar aici ai ocazia să obții un post formidabil și lupți pentru el! N-o să pleci în ultima clipă pentru niște amărâte de douăzeci de minute! Admir oamenii practici și tu ești unul dintre ei. Mi-ești simpatică. Pe bune. Se vede că ești o femeie care știe ce vrea. Uite, îți mărturisesc: dacă pățeam ce-ai pățit tu, aș fi făcut la fel! Când o să câștig, o să mă simt prost. Ne-ar putea lua pe amândoi. Am face o echipă pe cinste, nu crezi?

Mercedes: Ai iubit vreodată pe cineva?

Fernando: O femeie, vrei să zici?

Mercedes: Da, o femeie.

Fernando: Păi... cred că nu. O să-ți spun ceva, dar nu știu dacă e relevant. O dată i-am cerut unei femei să se mărite cu mine.

Mercedes: Și te-a refuzat.

Fernando: A acceptat. Eram sigur c-o să accepte. Altfel n-aș mai fi cerut-o de nevastă.

Mercedes: Și apoi ai părăsit-o, așa-i?

Fernando: În săptămâna următoare.

Despre piesă

Scrisă în 2003, piesa *Metoda* a fost montată în același an de către Sergi Belbel, în cadrul proiectului T-6, dedicat tinerilor dramaturgi, al Teatrului Național din Catalonia și a devenit în foarte scurt timp un adevărat fenomen în spațiul cultural iberic.

Cu puneri în scenă în peste 30 de țări, textul incisiv și revoluționar al lui **Galcéran** a ajuns la milioane de spectatori, din toate colțurile lumii.

Impactul său a fost atât de mare, încât în 2005 a fost lansat pe marile ecrane filmul *Metoda*, regizat de **Marcelo Piñeyro** și cu **Eduardo Noriega** în rolul principal.

Gânduri ale autorului

„A scrie o piesă înseamnă a crea o lume, o tablă de joc. Câteodată introduc jocuri în opera mea, dar văd toată creația ca pe un joc, între personaje și, totodată, între scenă și spectatori. *Metoda* este o înșiruire de jocuri, de oameni care vor să muncească, dau peste o mulțime de probe, iar cel care câștigă primește slujba dorită.

Există reguli, fiecare personaj acționează în felul său, în funcție de caracterul lui, de trecutul lui, de ceea ce poartă cu el. Iar miza în această situație este locul de muncă mult visat, care pentru fiecare dintre ei este vital.

Nu-mi plac finalurile deschise, mi se pare o dovadă de lașitate din partea autorului, parcă e un joc neterminat. Trebuie să fie o concluzie.

Nu trebuie să te iei foarte mult în serios și să îți se pară că tot ce îți se întâmplă e apăsător și greu de suportat. Știu că sunt oameni care-și pun viața în joc odată cu fiecare piesă pe care o scriu, dar nu e cazul meu. Cred că sunt prea puține lucruri în viața care merită să fie luate în serios.”

Argumentul regizorului

„Mi s-a părut o piesă cu dimensiune filosofică ascunsă, care te face să te sperii pentru că, la final, nu poți spune despre niciunul dintre cele patru personaje cum este de fapt. Le-am văzut, evoluând, pe scenă, în fața noastră aproape două ore, dar, de fapt, nu putem zice nimic despre niciunul dintre ei. [...]

Fiecare intră într-un joc în care se construiește prin oglinda celorlalți, fiecare se reflectă în ceilalți. Acest comportament foarte interesant mi s-a părut definitoriu pentru societatea contemporană. [...]

Am aflat că aceste metode psihologice au fost tehnici ale armatei americane din anii '70, tehnici din manuale de psihologie, create de armata americană după cel de-al Doilea Război Mondial. Dincolo de asta, m-a animat întrebarea: Poți să cunoști un om sau nu?”

(fragmente din interviul realizat de **Simona Chițan**, www.adevarul.ro,
28 februarie 2011)

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Jordi Galcérán s-a născut la Barcelona, pe 5 martie 1964. Este un dramaturg, scenarist și traducător catalan, fiind cunoscut pe plan internațional pentru piesa *Metoda* (*Metoda Grönholm*), apărută în 2004.

A studiat la Universitatea din Barcelona și a început să scrie pentru teatru în 1988, printre cele mai cunoscute texte ale sale fiind: *Cuvinte în lanțuri* (1995); *Dakota* (1995); *Paradís* (2000), *Gaudí* (2002); *Metoda* (2004); *Carnaval* (2005); *Cancún* (2007) și *Burundanga* (2010).

Piesa *Cuvinte în lanțuri* i-a adus Premiul *Serra d'Or* pentru cea mai bună piesă în limba catalană, iar pentru *Dakota* i-a fost decernat Premiul *Ignasi Iglesias*.

Textele sale au fost transpuse și în film: *Cuvinte încătușate* este un film regizat de Laura Mañá, după piesa omonimă, iar *Metoda*, în regia lui Marcelo Piñeyro este o adaptare a textului dramatic cu același titlu.

Regizorul

A absolvit Academia de Teatru și Film, Facultatea de Teatru, specializarea arta regiei de teatru, la clasa profesorului Valeriu Moisescu (1994). A urmat cursurile de Master of Fine Arts în regie (bursă Fulbright) la Universitatea Montana (SUA) (2002), iar în 2011 a obținut doctoratul la Universitatea de Arte din Târgu Mureș (2011).

În prezent este conferențiar universitar la Universitatea de Arte din Târgu Mureș - coordonatorul programului de masterat în regie.

A publicat volumul *Surplus de oameni sau surplus de idei. Pionierii mișcării independente în teatrul românesc post 1989* (2012), Editura Eikon, Cluj-Napoca, și numeroase articole reviste culturale precum *Scena*, *Teatrul azi*, *ManInFest*, *UltimaT*, *Scena.ro*, *Observator cultural*, *Dilema veche* etc.

Biografia sa artistică este impresionantă, cu peste 50 de spectacole „concepțional provocatoare”, așa cum își definește teatrul, montate în țară și în străinătate. Printre ele amintim: *Piesă cu repetiții* de Martin Crimp, la Teatrul Inoportun și Teatrul Național, Târgu Mureș – 1993 (Premiul Ministerului Culturii pentru **Cel mai bun debut**), *Cafeneaua*, după Isaac Bashevis-Singer, la Teatrul Evreiesc de Stat, București – 1993; *Scene dintr-o execuție* de Howard Barker, la Teatrul Național *Lucian Blaga*, Cluj-Napoca – 1994; *Casa evantai* de Marin Sorescu, la Teatrul *Bulandra* – 1996; *Ucișă fără simbrie* de Eugène Ionesco, la Teatrul Național, Craiova – 1997; *Copiii unui Dumnezeu mai mic* de Mark Medoff, produs de Compania Teatrală 777, Teatrul Odeon și Sounds of Progress (Glasgow) – 1997 (Premiul Ministerului Culturii pentru **Cel mai bun proiect cultural**, 1998); *Eu când vreau să fluier, fluier...* de Andreea Vălean, la Teatrul Național, Târgu Mureș – 1998; *Trilogie belgrădeană* de Biljana Sribljanovic, coproducție Compania Teatrală 777, Teatrul *Nottara* și Teatrul *Bulandra* – 2000; *The Belle of Amherst* de William Luce, la Montana Repertory Theatre – 2000; *Înainte de cădere* (producție independentă),

pentru Fringe Festival, Montréal – 2003; *Povești de familie* de Biljana Srbljanović, produs de Groupe H.F. la Teatrul Prospero, Montréal – 2004; *Chip de foc* de Marius von Mayenburg, produs de Compania Th.C.Popescu la Teatrul Prospero, Montréal – 2005; *Noapte arabă* de Roland Schimmelpfennig, produs de Compania Th.C.Popescu și Théâtre de Quat’Sous din Montréal – 2007.

După o pauză de 7 ani de la montările pe scenele românești, Theodor-Cristian Popescu revine la Târgu Mureș în 2007, cu spectacolul: *Geniul crimei* de George F. Walker, la Teatru 74.

Urmează o perioadă în care alternează spațiile culturale și continuă să creeze foarte mult, lucrând la spectacole lucide, care să îndemne publicul să-și reanalizeze propria viață, precum: *Femeia din trecut* de Roland Schimmelpfennig, la Compania Th.C.Popescu la Teatrul Prospero (Montréal) – 2008; *Femeia din trecut* de Roland Schimmelpfennig, la Teatrul Metropolis, București – 2008; *Auto-da-fé* (trei piese scurte) de Tennessee Williams, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu – 2009; *Krum* de Hanoch Levin, la Teatrul Național, Târgu Mureș – 2009; *The City* de Martin Crimp, la Actors Repertory Company la Berkeley Street Theatre, Toronto – 2010; *Opinia publică* de Aurel Baranga, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu – 2010; *Un cuplu de români amărâți vorbitori de polonă* de Dorota Maslowska, la Teatrul Național, Târgu Mureș, Compania *Tompa Miklos* – 2011 (**premiul de regie** la Festivalul Atelier de la Baia Mare); *Urâtul* de Marius von Mayenburg, la Teatrul German de Stat, Timișoara – 2011; *Văcuțele Domnului se întorc pe pământ* de Vasili Sigarev, la Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești – 2012; *Băiatul din ultima bancă* de Juan Mayorga, la Teatrul Național *I.L. Caragiale*, București – 2012; *Absolventul* de Terry Johnson, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu – 2013;

Cele mai recente spectacole ale sale l-au purtat la Arad - *Perplex* de Marius von Mayenburg, la Teatrul *Ioan Slavici* (2014), la Oradea - *Cancun* de Jordi Galcérán, la Teatrul *Regina Maria* (2014) și la Iași - *Lumi posibile* de John Mughton, la Teatru Fix (2015).

Debutul regizoral pe scena Teatrului *Nottara* a fost marcat de spectacolele *DaDaDans* și *Îngeri în America* de Tony Kushner, care au avut premiera în 1998, fiind produse de Compania Teatrală 777 și de Teatrul *Nottara*.

În stagiunea actuală, se joacă în regia sa spectacolele-concept *Metoda* de Jordi Galcérán (deținătoare a **Marelui Premiu** la Festivalul *VedeTeatru*, Buzău, 2011) și *Panică* de Mika Myllyaho.

Prezentarea actorilor

Adrian Văncică

După studiile de la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, București, Adrian Văncică a jucat la Studioul Casandra, apoi la Teatrul de Comedie, unde a fost Chiriac din *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, la Teatrul Evreiesc de Stat l-a întruchipat pe Filippo din piesa lui Matei Vișniec, *Angajare de clovn*. Regia ambelor spectacole a fost semnată de Radu Nichifor. Regizorul Mihai Măniuțiu l-a distribuit în rolul lui Lucentio, din *Îmblânzirea scorpiei*, de William Shakespeare, spectacol montat la Teatrul Bulandra. În 2003 a jucat primul său rol la Teatrul Nottara: prințul Anatol Kuraghin, în adaptarea romanului „Război și pace”, de Lev Tolstoi.

S-a remarcat în alte trei producții ale Teatrului Nottara, în roluri importante precum cele din: *Metoda* de Jordi Galcerán, în regia lui Theodor-Cristian Popescu, *Zeul măcelului* de Yasmina Reza, în regia lui Claudiu Goga și *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Sauvill și Éric Assous, în regia Diane Lupescu. În spectacolul *39 de trepte*, datorită celor peste zece personaje diferite, pe care le conturează cu inventivitate, Adrian Văncică se aseamănă unui om-orchestra.

A jucat, de asemenea, în filme cunoscute și apreciate precum: *Hârtia va fi albastră*, *Amintiri din epoca de aur 1*, *Boogie sau Marți, după Crăciun* și în serialul TV *Las Fierbinți*. Umorele și spontaneitatea i-au oferit posibilitatea să abordeze și stilul stand-up comedy.

Alexandru Jitea

Născut pe 15 septembrie 1970 la Constanța, a absolvit Academia de Teatru și Film, secția Actorie, la clasa Mircea Albulescu și Cătălin Naum, promoția 1995. A continuat studiile de masterat și de doctorat în cadrul aceleiași instituții.

Este el însuși profesor în cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, la secția Actorie.

La Teatrul Nottara joacă încă din 1995. *Așteptându-l pe Godot* de Samuel Beckett (regia: Dan Dembinski), *Doi tineri din Verona* de William Shakespeare (regia: Cătălin Naum), *Lungul drum al zilei către noapte* de Eugene O'Neill (regia: Alexandru

Dabija), *Îngeri în America* de Tony Kushner (regia: Cristian-Theodor Popescu), *Leonce și Lena* de Georg Büchner (regia: Felix Alexa), *Război și pace* de Lev Tolstoi (regia: Petre Bokor) sunt câteva dintre montările de succes în care a fost distribuit.

Gabriel Răuță

A absolvit secția de Arta Actorului din cadrul Universității *Hyperion*. A urmat masteratul la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*.

Atent la detalii și preocupat să le redea cu precizie, el și-a îmbogățit, în timp, pleiada de personaje cu acelea pe care le joacă în prezent, pe scena *Nottara*-ului. Creațiile sale demonstrează inteligență emoțională și rațională, totodată, iar robustețea și consistența jocului său au fost remarcate și apreciate, deopotrivă, atât de public, cât și de specialiști.

Gabriel Răuță este actorul Teatrului *Nottara* din 2002, când ajunge aici printr-o frumoasă colaborare cu regizoarea Ada Lupu, la spectacolul *Minciuna din mine* de Sam Shepard. Rolul de debut în acest teatru, Jake, i-a fost parcă predestinat: distribuția era aproape completă, iar acest personaj, singurul neocupat în numeroasele castinguri, parcă îl aștepta pe el. Împlinește aproape 13 ani de activitate pe aceasta scenă.

Pentru Gabriel Răuță, meseria de actor este una dintre principalele surse de armonie: „Echilibrul personal se reflectă în meserie. Sunt oarecum acaparat de ea, dar în sensul că vreau o imagine cât mai deschisă a lumii în care trăiesc, o idee cât mai clară despre teatrul de azi din lumea largă. Nu aș putea spune vorbe mari de genul *Viața mea e teatrul* sau *Trăiesc numai pentru teatru*. Îmi place la nebunie ce fac, vreau să învăț și să descopăr mereu, dar pe stradă nu vorbesc în replici din spectacole.”

(interviu realizat de Dana Ionescu, yorick.ro, nr. 205, 25 februarie 2014)

Cerasela Iosifescu

S-a născut pe 7 octombrie 1966, în comuna Coteana, județul Olt. În 1991, Cerasela a absolvit Academia de Teatru și Film din București, la clasa profesoarei Sanda Manu. În același an, s-a angajat în trupa Teatrului *Nottara*. Primii pași pe scena de teatru i-au fost îndrumați de Dem Rădulescu, Mihaela Juvara, Sanda Manu, George Constantin...

Pe parcursul anilor a jucat în numeroase spectacole, semnate de importanți regizori, în partituri precum: *Nora*, din *Nora* de Henrik Ibsen, regia: Mircea Cornișteanu, *Antoinette* din *Puricele*, de Georges Feydeau, regia: Horațiu Mălăele, *Maria Antonovna*, din *Revizorul* de N.V. Gogol, regia: Mircea Cornișteanu, *Natalia Stepanovna* din spectacolul *Cerere în căsătorie* de N.V. Gogol, regia: Gavriil Pinte, *Marie Curie* în *Laurii Domnului Schultz*, regia: Mircea Cornișteanu, *Angelique* în *Soțul păcălit* de J.B.P Molière, regia: Mircea Cornișteanu, *Contesa* în *Travestirea* de Marivaux, *Eliza* în *Avarul* de J.B.P Molière, regia: Mircea Cornișteanu, *Fata în casă în Hora iubirilor*, regia: Felix Alexa, *Diana* în *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig, regia:

Petre Bokor, Emily Shapiro în *Blues*, după *Resurrection Blues* de Arthur Miller, regia: Petre Bokor.

În prezent, pe scena *Nottara*-ului o puteți vedea în montările semnate de regizorii Mircea Cornișteanu, Petre Bokor, Theodor-Cristian Popescu, Claudiu Goga (respectiv în *Soțul păcălit* de J.B.P Molière, *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig, *Metoda* de Jordi Galcerán și *Zeul măcelului* de Yasmina Reza).

EXTRASE DIN PRESĂ

„Manipulare de la început până la sfârșit: asta face autorul, asta face regizorul, asta fac actorii. Este impresionant cum se prezintă întreaga acțiune; niciun spectator nu ar intui finalul. Publicul asistă la „tehnicile de manipulare”, asamblate profesionist de niște psihologi dintr-o companie transnațională. Ei se bazează pe date biografice reale ale unui individ, dar acesta, fără să știe, minte continuu. Atât de iscusit se manipulează totul, încât doar la final cunoști cine sunt cu adevărat cele patru personaje din spectacol.

Cvartetul de la „Nottara” – Adrian Văncică (Fernando), Alexandru Jitea (Enrique), Gabriel Răuță (Carlos) și Cerasela Iosifescu (Mercedes) – se „joacă” edificator. Ei își construiesc personajele în ideea regulii principale: „Nu avem nevoie de un ticălos, care să pară un om bun, ci invers, de un om bun care să fie ticălos”. Deci fiecare joacă „invers”... dar cât de bine îl manipulează pe spectator. Publicul acceptă jocul, pentru că e realizat pe scenă. E teatru, dar e luat din viață, e real.”

[La Teatrul Nottara, adevărul manipulat](#), **Maria Sârbu**, Jurnalul Național, 17 februarie 2011

„Montarea lui Theodor-Cristian Popescu e o demonstrație despre cum poți să faci un spectacol în același timp accesibil, cu mult umor și fără rabat de la standarde de calitate artistică, precum jocul actoricesc sau manevrarea comicului.

Minimalismul forțează acest *role playing* în terenul exclusiv al interpretării actoricești – Theodor-Cristian Popescu e unul dintre pușinii regizori români care investește, în spectacolele lui, în actori și în textul dramatic. Alexandru Jitea dovedește, încă o dată, că ar merita roluri mai multe și cu mai multă greutate – are o personalitate puternică și versatilă, e, deja, un actor în plină maturitate artistică.

Metoda e un spectacol de văzut – și de gândit la realitățile globalizării noastre dragi.”

[Manual de lichelism](#), **Iulia Popovici**, Observator cultural, 4 martie.2011

„Spectacolul mizează pe un text extraordinar de dinamic, care oglindește alienarea din societatea modernă, dar și pe tensiunile din jocul actorilor elaboros disecate de mâna regizorală. Situațiile se schimbă continuu, iar protagoniștii îți mențin tot timpul atenția prin replici acide și provocatoare. Cerințele abracadabrante ale angajatorilor invizibili sunt trimise prin plicuri scoase din sertare. Schizofrenia comportamentală atinge cote maxime, Adrian Văncică interpretând impecabil rolul lichelei absolute. Fără scrupule și fără sentimente, Fernando, potențialul director de firmă corporatistă, își găsește un omolog autohton doar în călinescianului Stănică Rațiu.

La final, nu poți spune despre niciunul dintre cele patru personaje în ce tip psihologic s-ar încadra. Fiecare intră într-un joc în care se construiește prin oglinda celorlalți, derulând povești de viață aiuritoare, într-o horă labirintică de-a șoarecele cu pisica.”

[„Metoda” de la Nottara](#), Simona Chițan, Adevărul Literar și Artistic,
1 martie 2011

„Înfricoșătoarea lume îi dezvăluie spectatorului noul spectacol regizat de Theodor Cristian Popescu la Teatrul Nottara, care trage un loz câștigător, de care avea atâta nevoie! De fapt, o lume așa cum este ea în vremea capitalismului sălbatic, reglat de principii laxe, atât de laxe, că între pliurile lor încap ororile de toate felurile. Profeticul George Orwell ar fi mândru și de piesa spaniolului Jordi Galcerán, și de spectacolul găzduit acum de Sala Studio a Teatrului *Nottara*. Demon al epocii noastre nu mai mult decât al altor epoci, obsesia carierei și a câștigului financiar ca unitate de măsură a competenței și a succesului naște, o știm cu toții, monștri.

Pentru regizor, *Metoda* este o creație din care s-ar putea extrage ideile unui manifest. Pentru actori, este o performanță de care aveau nevoie, o performanță care aduce o confirmare. Iar pentru spectator, este o introducere eficientă în bolgia multinaționalelor. Dacă vezi *Metoda*, ai toate șansele să vezi corporatismul așa cum nu l-ai văzut cu adevărat niciodată, fie c-ai avut contacte cu el, fie că nu.

[Introducere în bolgia corporatistă](#), Dana Ionescu, www.yorick.ro, 21 februarie 2011

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro

telefon: +4 0734 783 461